

Krigsminister, der med saa stor Dygtighed og Energi har gennemført Hærloven, her skulde komme i en vanstelig Stilling, om det end kun er overfor disse tre Mænd — det glæder mig, at der ikke er flere —, har det i alt Fald for Udvalgets Fleertal været naturligt, at det forelagde Thinget det Spørgsmaal til Afgjørelse, hvorledes det vilde dømme i Sagen, og jeg vilde have anseet det for meget urigtigt, om Udvalget paa egen Haand ligesom havde afgjort Sagen ved at tiltræde Forslaget ubetinget, istedetfor at bibrage til, at Spørgsmaalet kom ind her i Thinget for her at finde sin Afgjørelse. Dersom Fleertallet her skulde komme til den Anstuelse, at man af andre Hensyn end dem, der staae i egentlig Forbindelse med Fortolkning af Lovene, bør komme til et andet Resultat end det, Udvalgets Fleertal har foreslaaet, skal jeg meget rolig finde mig deri, men jeg troer desuagtet, at Thinget vil finde det rigtigt, at Sagen er kommen frem.

Krigsministeren: Den ærede Formand i Finantsudvalget (H. Hage) har ved at omtale Vindringsforslaget under Nr. 4 bemærket, at dersom man indrømmede et Billighedskrav som det, der her foreligger, og som ikke ligefrem er begrundet i Lønningsloven, hvorved det jo vilde ophøre at være Billighedskrav og var blevet et Retsskrav, vilde man derved underkjennde Lønningsloven. Jeg har under disse Forhandlinger gjentagne Gange truffet paa den Anstuelse, og jeg maa tilstaae, at det har i høi Grad forundret mig, at man vil, saa at sige, bortedemonstrere ud af Naturen, hvad der ikke staaer i Lønningsloven eller Hærloven. Det forekommer mig at være noget stærkt, at man vil, om jeg saa maa sige, forbyde Rigsdagen at bevilge Billighedskrav, fordi de ikke ere Retsskrav. Hverken Hærloven eller Lønningsloven kunne dog gjøre Krav paa, at der ikke skal eksistere Noget udenfor dem. Naar man ved Gjennemførelsen af Lovene træffer paa Billighedskrav, skulde man altsaa nægte sig selv Leiligheden og Retten til at opfylde disse Krav, fordi de ikke ere forudsete ved Lønningsloven. Det Samme gjælder om Hærloven. Hærloven er jo ganske vist bleven ud-

arbejdet med megen Omhu — og jeg har ingenlunde alene Hæren derfor; jeg har kun den ringeste Deel af denne, thi det er jo Thinget og Udvalget, der i den Henseende har udført en meget stor Deel af Arbejdet — men jeg skal dog bemærke, at det aldrig er faldet mig ind, at fordi en Ting ikke stod i Hærloven, eksisterede den saa at sige ikke. En saadan Indskrænkning i Bevillingsmyndigheden forekommer mig at gaae meget videre, end det nogenstinde kan have været paatænkt. Her foreligger, som jeg allerede har haft Leilighed til at omtale, et af de Tilfælde, for hvilke jeg har reserveret mig Ret og Pligt til ligeoverfor Rigsdagen at søge taget Hensyn til saadanne Billighedskrav. Det har jeg reserveret mig under Behandlingen af Lovene, og det var ganske nødvendigt, fordi der fremkom fra flere Sider den Bemærkning, at Lovene dog maastee vilde være noget ubillig mod enkelte Individier. Jeg har netop derved havt Anledning til at tage en saadan Reservation. Jeg troer altsaa at kunne sige, at det vilde være et aldeles urigtigt Standpunkt at udtale, at der i en Bevilling af et saadant Billighedskrav skulde ligge en Underkjenndelse af Lønningsloven. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, nemlig det under Nr. 5, har den ærede Formand for Udvalget (H. Hage) udtalt, at det skulde gjøre ham meget ondt, om jeg kom til at staae i noget stærkt Forhold til de vedkommende Personer, eller om der var taget Forbehold, men det er der aldeles ikke Tale om; jeg staaer aldeles ikke i Forhold til de Personer. Her er kun Tale om en Fortolkning af Lovene; jeg har ikke personlig nogen Forpligtelse ligeoverfor dem, og intet Forbehold er taget, men her er Tale om tre Officerers formeentlige Ret, og det er den, jeg urgerer. De tre Officerer, navnlig de to af dem, ere blevene udnævnte til Generalmajorer, og man vil lægge Mærke til, at der var tillagt Generalmajorer en vis bestemt Gage, men, da de siden udnævntes til Generaler, blev der tillagt dem en anden Lønning. Hvad de have Krav paa, er altsaa den Generalmajorer tillagte, bestemte Gage. Jeg har ikke stillet mig i noget som helst personligt Forhold, som kunde berede mig den allerindgæftede Forlegenhed, og jeg maa ogsaa op-